

KNJIGE BERIL IN EVANGELIJEV

Latinski izraz za knjige beril in evangelijev je lekcionar. Pred liturgično reformo, torej pred koncilom, je bila vsebina beril in evangelijev za posamezni dan ali nedeljo iz leta v leto enaka. Po koncilu pa se v bogoslužju katoliške cerkve nedeljska in praznična berila in evangeliji ponovijo vsake 4 leta. Poznamo knjige za leto A, B in C. V teh odlomkih so zajeti glavni dogodki odrešenjske zgodovine.

Barve knjig so naslednje:

Knjige beril in evangelijev za nedelje in praznike so rdeče barve.

Berila in evangeliji za delavnike so zajeta v rjavih knjigah. Delavniška berila se ponovijo vsako tretje leto, evangeliji pa so enaki.

Svetniška berila so v knjigi sive barve. Tu so zajeti godovi vseh svetnikov: Matere božje, sv. Jožefa, apostolov, evangelistov, nadangelov, angelov in pomembnejših svetnikov. Svetniški god je lahko obvezen in se ga mora uporabiti pri bogoslužju ali pa neobvezen, kar pomeni, da ga ni potrebno uporabiti pri bogoslužju in se ga lahko nadomesti z mašo za druge namene.

Sicer pa obstaja posebno navodilo, ki določa kakšna je maša za določen dan. Imenuje se direktorij ali pravilnik.

Vijoličasta knjiga zajema vsebino za različne priložnosti npr.: za bolnike, za zdravje.

Različnih barv pa so knjige za posamezni zakrament: za krstni obred, za obhajilo, birmo, zakon. Pogrebna knjiga je črne oziroma zelene barve.

S knjigo moramo ravnati spoštljivo in ni primerno, da se pride berilo čitat z lista ali fotokopije. Duhovnik nese knjigo visoko dvignjeno in jo poljubi ter pri slovesnih mašah tudi pokadi.

Kdor bere berilo je izbranec, ki vsem drugim posreduje vsebino tako, da jo razumejo in jim seže v notranjost.